

Pia Olsen Dyhrs folkemødetale

Taler

Pia Olsen Dyhr
Partiformand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

16. juni 2023

Sted

Hovedscenen, Allinge,
Bornholm

Forleden kom jeg til at tænke over noget lidt pudsigt.

Lad os skrue tiden nogle måneder tilbage.

Som I nok kan huske, så tog det temmelig lang tid at lave et regeringsgrundlag.

Og så hørte vi ikke rigtig noget fra SVM-regeringen i ugerne efter.

Dagene gik, og der kom først et lovprogram i sidste halvdel af januar.

Da det så endelig kom, var det tyndt som en pixibog.

Ugerne gik. De blev til måneder. I slutningen af marts kom der så endelig et finanslovsforslag – til det år som allerede var et kvartal gammelt.

Men ikke nok med det. Det var også blottet for enhver form for visioner.

Ingen drømme. Ingen ambitioner. Underligt uforløst.

Nu vil regeringen så ”genbekræfte” regeringsgrundlaget.

I går havde SVM-regeringen ½ års fødselsdag.

Og man skal jo ikke drille folk på deres fødselsdag.

Men nu var det jo også i går, så...:

[...]

”Genbekræfte”...

Vi kender jo godt det her, fra amerikanske film, med mennesker der lader sig gifte igen.

De fornyer løfterne til hinanden.

De har fået fire børn undervejs, og den ældste er flyttet hjemmefra.

De har skiftet job 5-6 gange, den ene har måske haft et svært sygdomsforløb og den anden gjort nogle dumme ting.

Der er rendt en del vand gennem deres å, i måske 20 år.

Så fornyr de løfterne. Fair nok. Det giver mening. På sådan en lidt amerikansk måde...

Men altså... efter 6 måneder???

SVM vil ”genbekræfte” efter 6 måneder???

[...]

Men som vi alle sammen ved, så handler det ikke om ”nogen” men om ”noget”

[...]

Og dette noget er skattelettelser.

Og dét er faktisk en interessant form for logik: ”Hvis Mette skal til NATO – så vil vi have skattelettelser”.

”Noget for noget”. Eller er det ”nogen for noget”...

Dét skal genbekræftes.

Men jeg skal ærligt sige – at hvis de efter bare 6 måneder skal forny løfterne i deres dysfunktionelle ægteskab, så stikker udfordringerne dybere.

Måske mangler de fælles værdier. Måske endda et fælles projekt. Måske giver det faktisk slet ikke mening.

Måske ville en skilsmisse i denne situation faktisk være den helt rigtige løsning.

[...]

Jeg mener faktisk ikke Danmark og danskerne kan vente på endnu en lang terapi-runde i tillidsøvelser med tapas og rødvin i Rødovre i SVM-arbejdsfællesskabet.

Jeg skal ærligt sige, at hvis de efter bare 6 måneder skal forny løfterne i deres dysfunktionelle ægteskab, så vil jeg foreslå dem en boot-camp først.

De bør træne intensivt i at spille Mikado – med kogt spaghetti. Når de kan dét, er de klar til at fortsætte...

[...]

Men det mener jeg faktisk ikke Danmark og danskerne kan vente på...

Regeringen blev præsenteret med en svulmende retorik om tidens store kriser, ”som kun kunne håndteres gennem samarbejde over midten...”.

Det klingede allerede dengang lidt hult...

Også selvom der ikke er nogen tvivl hos mig om, at vi står i en langt mere farlig og usikker udenrigspolitisk virkelighed, end vi længe har gjort.

Også selvom vi skal tænke nyt i forhold til vores velfærdsmodel, fordi vi mangler arbejdskraften.

Også selvom klimakrisen er mere akut end nogensinde før.

Men ingen af de kriser kan retfærdiggøre en samlingsregering.

Jeg vil faktisk påstå, at klimakrisen kræver det stik modsatte...

Og så skal jeg bare minde om, at der faktisk er 90 grønne mandater, hvis Socialdemokraterne vil bruge dem...

90 mandater – der omfatter socialdemokraterne – som faktisk var visioner. Som har ambitioner. Som har drømme om en bedre fremtid.

[...]

Som sagt, så fyldte SVM-regeringen et halvt år i går...

Og som I måske kan huske, så trykkede finansministeren Nicolai Wammen på F5 på sin pc for et par uger siden.

Og hokus pokus så var der søreme lige 16 milliarder ekstra i kassen.

Det er vist dét man kalder en god dag på kontoret...

[...]

Men når nu Moderaterne og Venstre gerne vil genbekræfte regeringen... så er det måske også på tide at stille sig selv spørgsmålet:

Skal de 16 milliarder i råderummet virkelig bruges på skattelettelser?

Er det drømmen? Er det ambitionsniveauet? Er det virkelig visionernes ypperste og mest originale idé, for at sikre Danmark?

Bliver prisen på grisen – som vel er det tætteste vi kommer på en bærende præmis i SVM-arbejdsfællesskabet... bliver prisen på grisen for Socialdemokraterne så ikke alligevel ikke for stor...?

Lad os dog i stedet bruge vores fælles skabte værdier på klimaet, på vores sikkerhed, på vores børn, på velfærden – på de nedslidte?

I stedet for at genbekræfte et projekt, der vil forringe tilbagetrækningsmulighederne for de nedslidte, sætte klimapolitikken i stå og udhule velfærden – så lad os samles om et grønt, visionært velfærdsprojekt.

[...]

Før valget pegede vi på Mette Frederiksen – i håbet om at der blev et flertal til at fortsætte det rød-grønne samarbejde.

Det lykkedes. Ja – vi gjorde det faktisk. Der blev et rødt-grønt flertal.

Men statsministeren syntes det flertal blev liiige tyndt nok... Fair nok.

Men det er jo ikke just stabilitet og ro på, der har kendetegnet SVM-regeringen, som nu skal ”genbekræfte” både ”nogen” og ”noget”.

Men vil vi i SF i den nuværende situation, og i den kommende fase pege på fx Nicolai Wammen, for at han kan ”genbekræfte” skattelettelser med Venstre og Moderaterne?

Det sker ikke.

Og hvis SF ikke peger på Wammen... gør Lars Løkke og Troels Lund Poulsen så?

Lad mig slå det helt fast: SF vil gerne samarbejde med Socialdemokratiet – uanset hvem der er formand.

Men vi peger ikke på, og vi kommer ikke til at redde, en Socialdemokratisk formand som lægger sine lodder i blå vægtskål.

Dét siger sig selv.

[...]

For når Socialdemokraterne vælger en centrum-højre regering – og giver indrømmelser til Venstre og Moderaterne til brug for skattelettelser, forringelser af pension og tilbagetrækning, udskyder beskyttelsen af rent drikkevand og freder landbruget...

Ja, så er det ikke med SF's opbakning. Uanset om man hedder Mette

Frederiksen eller Nicolai Wammen.

Der ligger nu en udskudt regning og venter.

Men: Kald mig bare håbefuldt ... jeg tror faktisk stadig på, at vi kan skabe et holdbart og leveringsdygtigt samarbejde i rød-grøn blok ...

I SF er vi klar ... Ja, vi er endda klar til valg, hvis det er det, der kan rense luften.

Vi er klar til at fortsætte den ambitiøse klimakurs, som Socialdemokratiet slap ved valget i 2022, i et tæt og fortroligt samarbejde.

Lige nu minder tørken os om, hvad vi vil se meget mere af: Klimaet kan ikke vente på en regering, som ikke for alvor har grønne ambitioner.

Vi skal have omstillet landbruget, så det både skaber flere arbejdspladser og liv i landdistrikterne, leverer på klimamålene og stopper forureningen af vores drikkevand, hav, fjorde, åer og vandløb.

Dét gør vi ikke ved at udstyre Venstre med et veto i regering.

Socialdemokratiet skrev det jo selv på bannere i valgkampen: ”Rødt flertal – grøn fremtid”.

Og vi taler jo ikke om en fjern, fjern fortid. Valget var i oktober sidste år.

Den mest ambitiøse grønne politik – den findes sammen med de røde-grønne! Så enkelt er det.

Den mest ambitiøse velfærds politik – den findes selvfølgelig også sammen med de røde-grønne! Så enkelt er det.

Vi er klar til at fortsætte genopbygningen af velfærden... Vores kommunale velfærd og regionale sundhed er hårdt presset.

Det synes som mange år siden allerede. Men i 2019 vendte vi årtiers besparelser på velfærd – særligt på børnene.

Sammen indførte vi minimumsnormeringer... Et helt vildt nybrud, hvor vi gav de mindste rettigheder.

Ret til trøst, tryghed og omsorg. Jeg bliver glad, når jeg tænker på det... men det var jo slet ikke nok. Det ER ikke nok, før vi har minimumsnormeringer i alle vuggestuer og børnehaver.

Jeg har med glæde noteret mig, at SVM-regeringen har sat fokus på de alt for mange unge, der aldrig får en uddannelse.

Men lad os da være mere ambitiøse – lad os gribe dem inden de kører sur i uddannelsessystemet.

Lad os investere i knaldgode erhvervsuddannelser – men begynde indsatsen meget før. I vuggestuen, i folkeskolen... i psykiatrien...

40 procent af de 46.000 unge, som ikke får en uddannelse, har et handicap. 40 procent! De skal da hjælpes langt, langt tidligere.

Vi er klar til at styrke trygheden for dem, der har knoklet hele livet.

Vi har stadig flertal i folketinget for mere tryghed for nedslidte – hvis altså socialdemokratiet kommer på bedre tanker.

Vi har med DF og Danmarks Demokratierne et stærkt flertal for seniorpensionen, for seniorjob ... for et mere rummeligt og rimeligt arbejdsmarked, hvor man kan holde ud at arbejde, når man ikke er helt ung længere.

Vi er ikke bange for reformer. Men de skal have den rette balance og bringe Danmark fremad.

Selvfølgelig skal vi fortsat sikre rekruttering til både den private og offentlige sektor. Det bliver en langstrakt opgave, som vi hele tiden skal have fokus på.

Der er rigeligt at tage fat i. Vi har travlt... Det kræver prioriteringer. Benhårde prioriteringer.

Derfor vil jeg gerne sige det helt klart: Det er mangel på rettidig omhu at begynde at tale om skattelettelser – også selvom der igen-igen er fundet penge på kistebunden.

Klimakrisen kommer til at kræve markante investeringer.

Fred og sikkerhed i Europa kommer til at kræve markante investeringer – på hele kontinentet.

Der bliver svære prioriteringer.

Og mange danskere har det allerede svært – vores velfærd har det svært.

Og det opsummerer vel meget godt problemerne ved en regering over midten:

Den opløser jo ikke de politiske forskelle eller uenigheder.

Den prioriterer jo ikke i en højere sags tjeneste...

... nej, den ender bare som et lunkent kompromis mellem to forskellige interesser. Og så kan man forklare sine prioriteringer med kriser eller nødvendighed, indtil virkelighedens modsigelser kræver en anden fortælling...

Men det ville være mere ærligt at kalde det, hvad det er: Politik!

Så i stedet for at genbekræfte et grå-grumset og passionsløst projekt, så skulle vi måske bekræfte troen på, at politik ikke kun handler om noget – men om at gøre en positiv forskel for nogen.

[...]

Nuvel – jeg vil slutte af med at genbekræfte, at det er dejligt at være tilbage på Folkemødet.

Det er også dejligt at se så mange mennesker. Også selv om det handler om noget og ikke om nogen.

Og når vi så genbekræfter glæden ved Folkemødet om et år – så har vi allerede

været til valg. Mindst én gang.

Tak for ordet.

Kilde

Tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkemødetale, Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

Relateret

Alex Vanopslaghs folkemødetale

15. juni 2023

Mette Frederiksens folkemødetale

16. juni 2023

Morten Messerschmidts folkemødetale

17. juni 2023

Troels Lund Poulsens folkemødetale

17. juni 2023

Pernille Vermunds folkemødetale

17. juni 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-olsen-dyhns-folkemødetale>